

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.37. Sacrae crucis exercitus in Gallia, Hungaria & Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

cum conscientia bellum gerere. Idem Sæcul. XIII. A.C. 1265.
 iussus erat Castellæ populos ad arma sa-
 cra fumenda cohortari.

§. XXXVII.

*Sacræ Crucis exercitus in Gallia,
 Hungaria & Anglia.*

In Francia præter expeditionem Apulia-
 nam contra Manfredum, etiam pro ter-
 ra sacra bellum identidem suadebatur, ad
 quod Papa eo vehementius stimulabat,
 quia tristes nuncios de Bondocdari Ægy-
 ptii Sultani progressibus acceperat. Is Sanut. p. 222
 anno priore Cæsaream Palæstinæ suba-
 ctam everterat: & hoc anno ultima Apri-
 lis castrum Arsuvium expugnavit; nona-
 ginta Hospitalarii capti, cæsive, & qui in
 arce fuerant numero mille circiter in vin-
 culis Babylonem, sive Cairum ducti. Tum
 Bondocdar ad obsidendam Ptolemaidem
 se præparabat solum locum munitum, qui
 restaret Christianis, & hoc fine classem
 armaverat. Papa hæc damna per epi-
 stolas Patriarchæ Hierosolymitani & pri-
 morum ejus regionis Christianorum com-
 perit: quibus 25 Augusti respondens so-
 latia & animos addebat per promissum
 subsidii præsertim e Gallia. Id accelera-
 turus urgentes scripsit epistolas S. Ludo-
 vico, fratri ejus Alphonso Pictavii Comi-
 ti,

Rayn. n. 37.n. 41. 42.n. 43.Id. 1266. 73.

Sæcul. XIII.
A.C. 1265.

Id. 1265.
n. 49.

ti, ac Theobaldo Navarræ Regi, atque hanc expeditionem populis inculcandam Prædicatorum Ordinis per Franciam Magistro Provinciali, & Fratrum Minorum in Gallia Ministris injunxit.

Templarii disciplinæ impatientes etiam rebus Terræ sanctæ nocebant. Sisæus eorum Magister Papæ Urbano a quo exauthoratus erat, in faciem obstiterat, summos Pontifices haud consuevisse ipsorum Ordinis negotiis se immiscere perhibens. Quamobrem sacro fulmine percussus est: & Papa Clemens Templariis ingratos erga S. Sedem animos, quæ tot privilegia Episcopis ipsis noxia eis contulisset, per litteras graviter exprobravit.

Hungari ad signa sacra contra Tartaros vocabantur. Cum Rex Bela comperisset, eos Christianas regiones regno suo ac Poloniæ finitimas aggredi velle, se obfistendo imparem videns, per nuncium Papam oravit, ut ipsi obtineret auxilium. Clemens Archiepiscopis Strigoniensi & Colociensi scripsit, ut in Hungaria, Bohemia, Polonia, Stiria, Austria, Carinthia, & in provincia Brandeburgica bellum sacrum contra Tartaros e templorum pulpitis suaderi curarent, salvo tamen subsidio Equitibus Teutonicis, cæterisque Livoniæ, Borussiæ atque Curoniæ Christianis ferendo. Dabat 25 Junii an. 1265. Ita his in provinciis tres simul exercitus sacri

n. 42.

facri conscribentur: nam Papa etiam expeditionem pro terra sacra Octocarum Bohemiae Regi, Ottoni Marchioni Brandenburgico, Saxoniae, Bavariae, ac Brunsvici Ducibus commendaverat.

Angliae milites sacri ibant in rebelles, quos ducebat Simon Montfortius Lecestriae Comes, filius Simonis, qui Albigenses tantopere impugnaverat. Barones seditiosi arbitrariae S. Ludovici sententiae renuentes obsequi, redintegrato bello prope Lesuam 14 Maji an. 1264. pugnam subibant, habentes candidas cruces humeris annexas, ut se pro justitia dimicare ostenderent. Gualterius Chantelupius Episcopus Vigornensis a noxis absolvit copias in poenam eis injungens, ut fortiter certarent, iisque pugilibus, qui tam bona pro causa occumberent, paradisum promittens. Barones praelio superiores Regem Angliae ac Regem Romanorum ejus fratrem captos abduxere. Papa Clemens tum Legatus in Angliam destinatus erat, cujus ingressum Procerum factio impedierat: ea de causa ille in hujus regni negotia se singulariter interponebat.

Idcirco Legatum eo misit Ottobonum Fiescum Papae Innocentii IV. nepotem, Cardinalem Diaconum tit. S. Adriani reconciliandis cum Rege Proceribus daturum operam: & illi copiam fecit juramenta

Saecul. XIII.
A.C. 1265.

M. Paris.
1264.

p. 872.
M. Westm.
p. 386.

Rayn. 1263.
n. 61.

Sæcul. XIII. **A. C. 1265.** Optimates ad officium erga Regem per censuras adigendi, atque, si opus esset, in Anglia & Germania exhortationes ad bellum sacrum contra obstinatiorem rebellium numerum procurandi. Mandabat 4 Maji an. 1265. Ottobonus in rubro amictu suo delatus in Angliam concilio in templum Westmonasteriense congregato expositis Papæ jussis vi potestatis suæ in Regis adversarios sententiæ fulmen emisit. Papa jam die cœnæ Domini censuras eis irrogatas confirmaverat.

Matth. Westm.
p. 397.

Rayn. n. 70.
72. 73.
Matth. West.
p. 390.
M. Paris.
p. 856.
M. Westm.
p. 397.
Trivel. t. 8.
Spicil.
p. 617.
to. II. conc.
p. 857.

Sed eodem anno mutata est rerum facies: nam 3 Augusti prope Eveshamum altero commisso prælio Simon Montfortius cecidit. Privabatur sepultura ecclesiastica, quia proscriptus interiit. Ejus tamen factio perhibebat, ipsum post mortem plura patrasse miracula, solumque Regis metum obstitisse, ne illa divulgarentur. Tum Legatus convocato Northantoniam concilio jussu Papæ anathemate percussit omnes Episcopos Clericosque Simonis Montfortii contra Regem adjutores, fautoresque; nominatim Henricum Episcopum Londinensem, Joannem Vinconiensensem, Gualterium Vigornensem, ac Stephanum Cicefriensem, rebellium Patronos, quibus ad summam Sedem provocantibus, trimestre spatium dedit,

dedit, ut se Papæ sisterent, quem proin Sæcul.XIII.
 adierunt. Benedictus Episcopus Lin- A. C. 1265.
 colniensis, qui etiam partium illarum
 fuerat, post longum tempus gratiam im-
 petravit: Gualterius Episcopus Vigornen-
 sis in mortis Articulo constitutus, ad
 Legatum litteras dedit, & agnito errore
 absolutus 5. Febr. an. 1267. spiritum e-
 didit. Eodem in concilio Northantonia- *Goduin. p.*
 no Anglorum Regi decimæ in septem *519.*
 annos concessæ sunt.

§. XXXVIII.

*S. Bonaventura Archiepiscopatum
 Eboracensem abnuvit.*

Ecclesia Eboracensis vacabat ab initio
 anni 1264. Godefrido Kintonio sub
 festum Epiphaniæ diem mortuo. Colle-
 gium primo elegit Guilielmum Langeto-
 nium Decanum suum, qui Romam pe-
 tiit, ut electio rata haberetur. Sed Pa- *Id. p. 49. Va-*
 pa eam non reputans canonicam infir- *ding. 1265.*
 mavit, illique sedi tum quidem ipse pro- *n. 14. Rayn.*
 vidit, S. Bonaventuræ Ord. Minorum *n. 74.*
 Ministro generali eam destinans. Hanc
 ad optionem eum impulit tam viri meri-
 tum singulare, quam status Angliæ. Spe-
 ctabat in illo puritatem morum, asperita-
 tem vitæ, præstantiam eruditionis, pru-
 dentiam, gravitatem, diuturnum Ordinis
 regimen magnopere approbatum, denique
 peritiam